

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΧΑΛΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΑΣ





Η Νάουσα είναι πόλη του Νομού Ημαθίας της Μακεδονίας και κοντά στα Γιαννιτσά.



**Η Νάουσα είναι πόλη όμορφη. Προικισμένη
από τη φύση, δουλεμένη από τους κατοίκους...**





και κυρίως είναι σχεδόν
ανεξάρτητη στα μαύρα
χρόνια της Τουρκοκρατίας.



Τα πλούτη και την ευημερία της
τα χρωστάει στη μητέρα του
Σουλτάνου, τη «Βαλιντέ
Σουλτάνα» (βασιλομήτωρ) που
την προστατεύει.

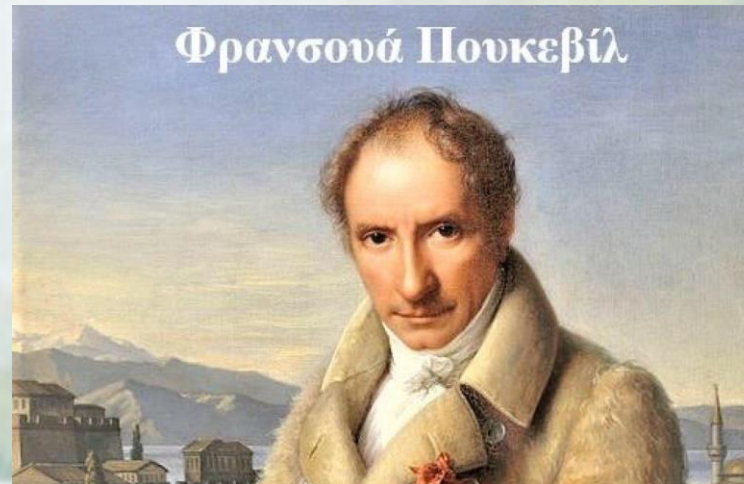
Οι φόροι που πληρώνει στη
Βαλιντέ της εξασφαλίζουν την
ανεξαρτησία της.



Ποδάρι τούρκικο δεν πατάει στην
πόλη.

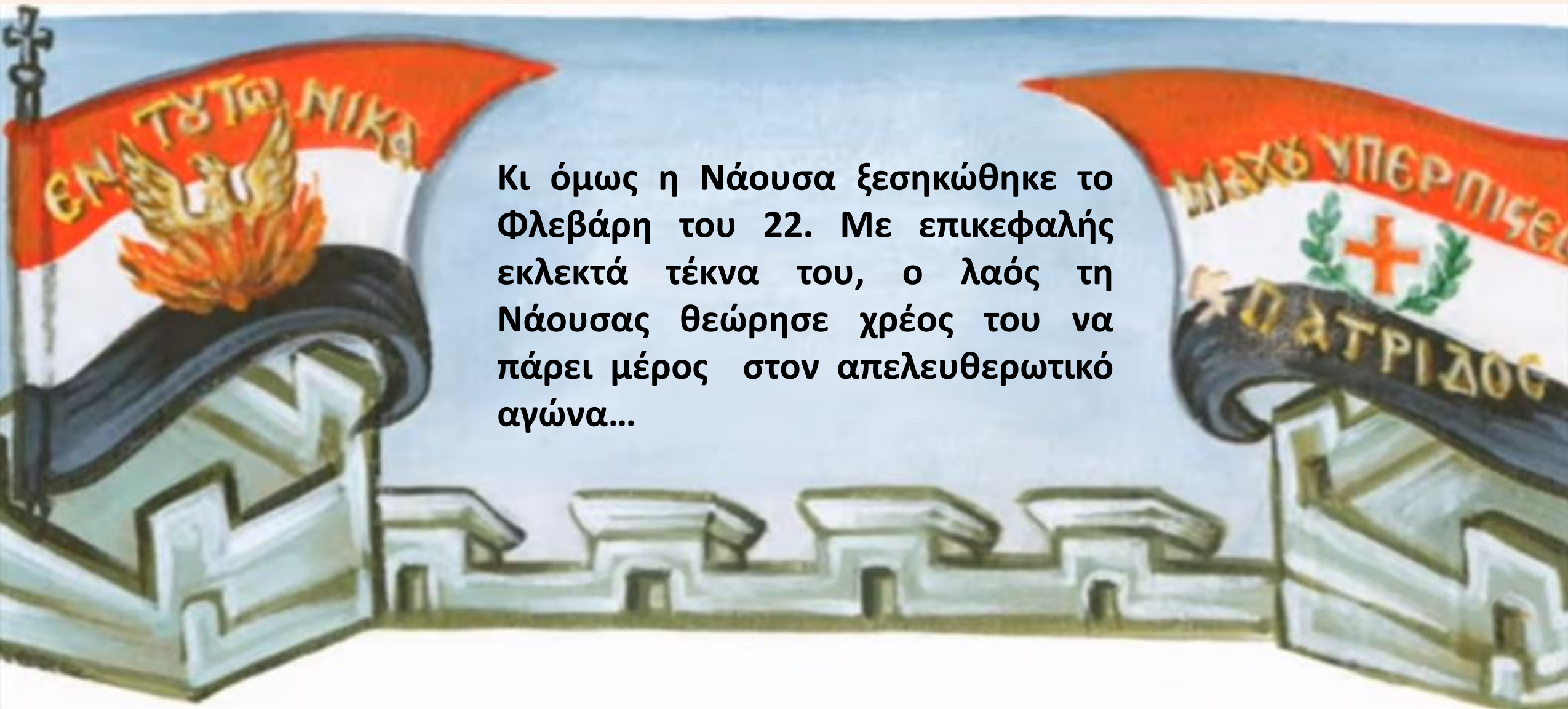


**«Ελεύθερη Μητρόπολη των
Χριστιανών της Πέραν του Αξιού
Μακεδονίας» την αποκαλεί ο
Γάλλος ιστοριογράφος Πουκεβίλ.**



**Ποιος θα το περίμενε λοιπόν μια
τέτοια πόλη να μπει στον αγώνα;**





Κι όμως η Νάουσα ξεσηκώθηκε το Φλεβάρη του 22. Με επικεφαλής εκλεκτά τέκνα του, ο λαός τη Νάουσας θεώρησε χρέος του να πάρει μέρος στον απελευθερωτικό αγώνα...



που είχε ήδη αρχίσει και βρισκόταν σε εξέλιξη στη νότια Ελλάδα.

«ΤΟ ΑΡΠΑΚΤΙΚΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΑ»

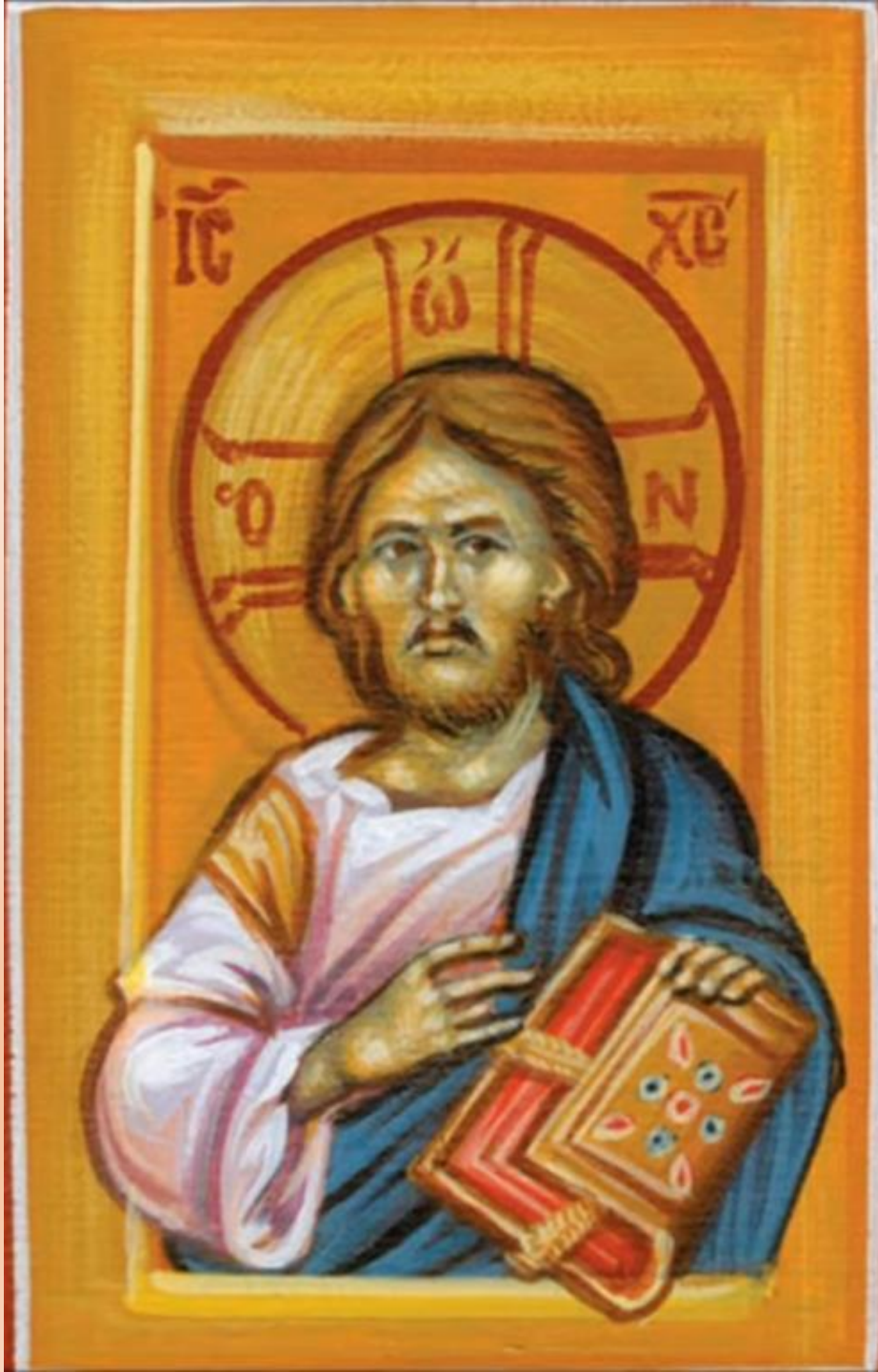


Άλλωστε δε θα ήταν η πρώτη φορά αφού μερικά χρόνια πριν στα 1795 οι Ναουσαίοι είχαν αποκρούσει τρεις πολιορκίες του Αλή πασά των Ιωαννίνων...

ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ

Ο οποίος έφτασε στο σημείο να πει: «Το Σούλι κι αν με γέρασε, η Νάουσα θα με πεθάνει»





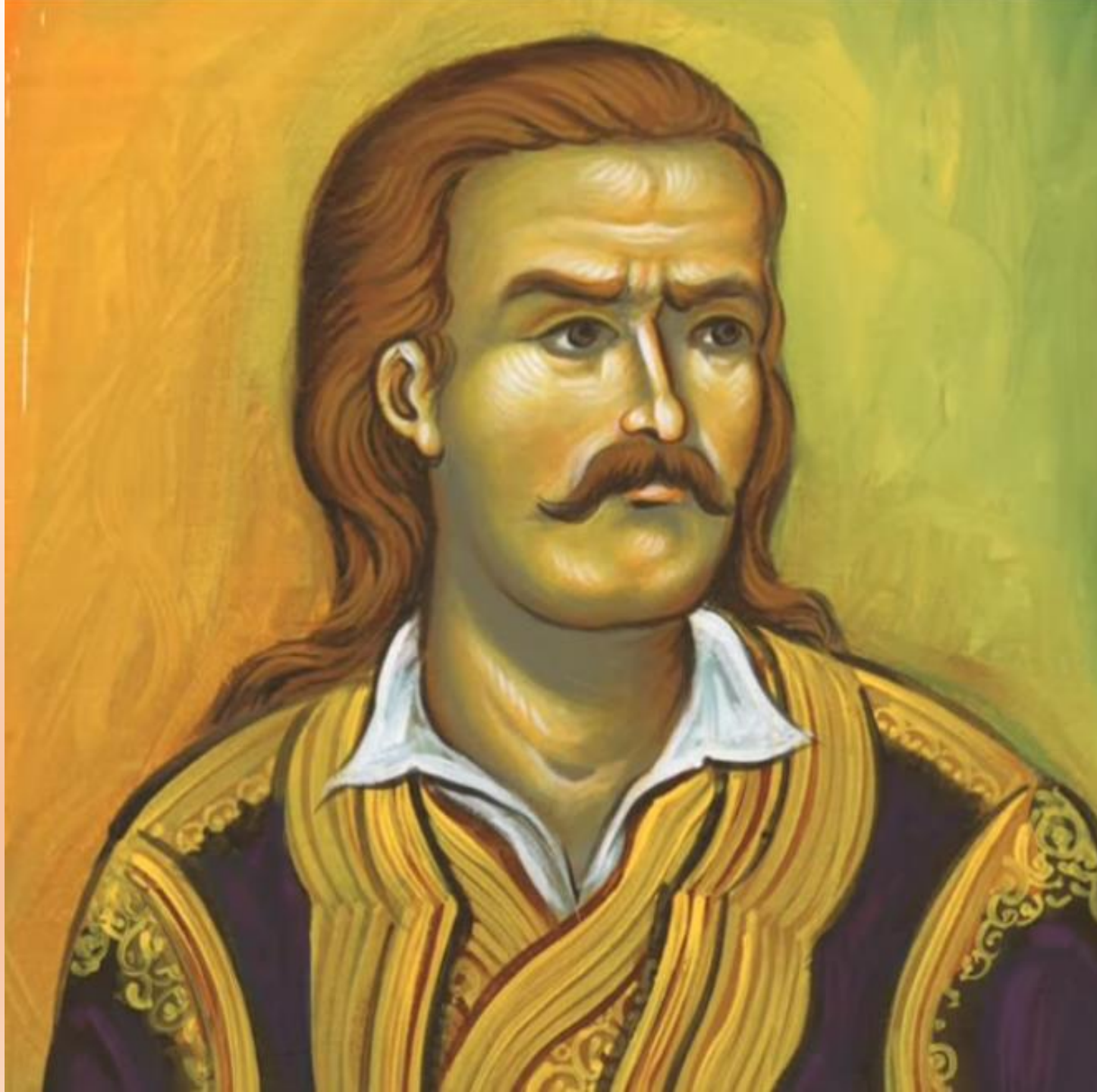
**Μυημένοι από νωρίς οι
πρόκριτοι του τόπου στη Φιλική
Εταιρεία.**



Έχοντας παράδοση οι κάτοικοι στην οπλουργία και στην πολεμική τέχνη.



Πλαισιωμένοι από αρματολούς και κλέφτες του Βερμίου με αρχηγούς μεγάλες μορφές όπως ο:



**ΖΑΦΕΙΡΑΚΗΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ**



ΓΕΡΟ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ

A portrait of Angelos Gatsos, a man with long, wavy brown hair and a prominent mustache. He is wearing a red jacket with gold embroidery over a white shirt. The background is a mottled blue and purple.

ΑΓΓΕΛΗΣ ΓΑΤΣΟΣ

Κι ο **ΑΓΓΕΛΗΣ ΓΑΤΣΟΣ** από την
Έδεσσα αποφασίζουν να βγουν στην
επανάσταση.



Την Κυριακή της Ορθοδοξίας 19
Φεβρουαρίου του 1822 στην
εκκλησιά του άγιου Δημήτρη
κηρύσσεται η επανάσταση.



Σε επτά πύλες της πόλης
ανυψώνεται η επαναστατική
σημαία κι ο αγώνας αρχίζει.



Οι γενναίοι μαχητές του Γέρο Καρατάσου, του Αγγελή Γάτσου κι άλλοι καπεταναίοι της ευρύτερης περιοχής πετυχαίνουν σπουδαία νίκη εναντίον των Τούρκων στο μοναστήρι της Παναγίας Δοβρά.



Οι Τούρκοι υποχωρούν
ταπεινωμένοι με 1300 νεκρούς
οι δικοί μας νεκροί είναι μόλις
13.



Τα νέα φτάνουν ως το Σουλτάνο. Η εντολή του είναι ξεκάθαρη και αμείλικτη: «Πέτρα στην πέτρα να μη μείνει κι ούτε φωνή αλέκτορος μην ακουστεί ξανά»

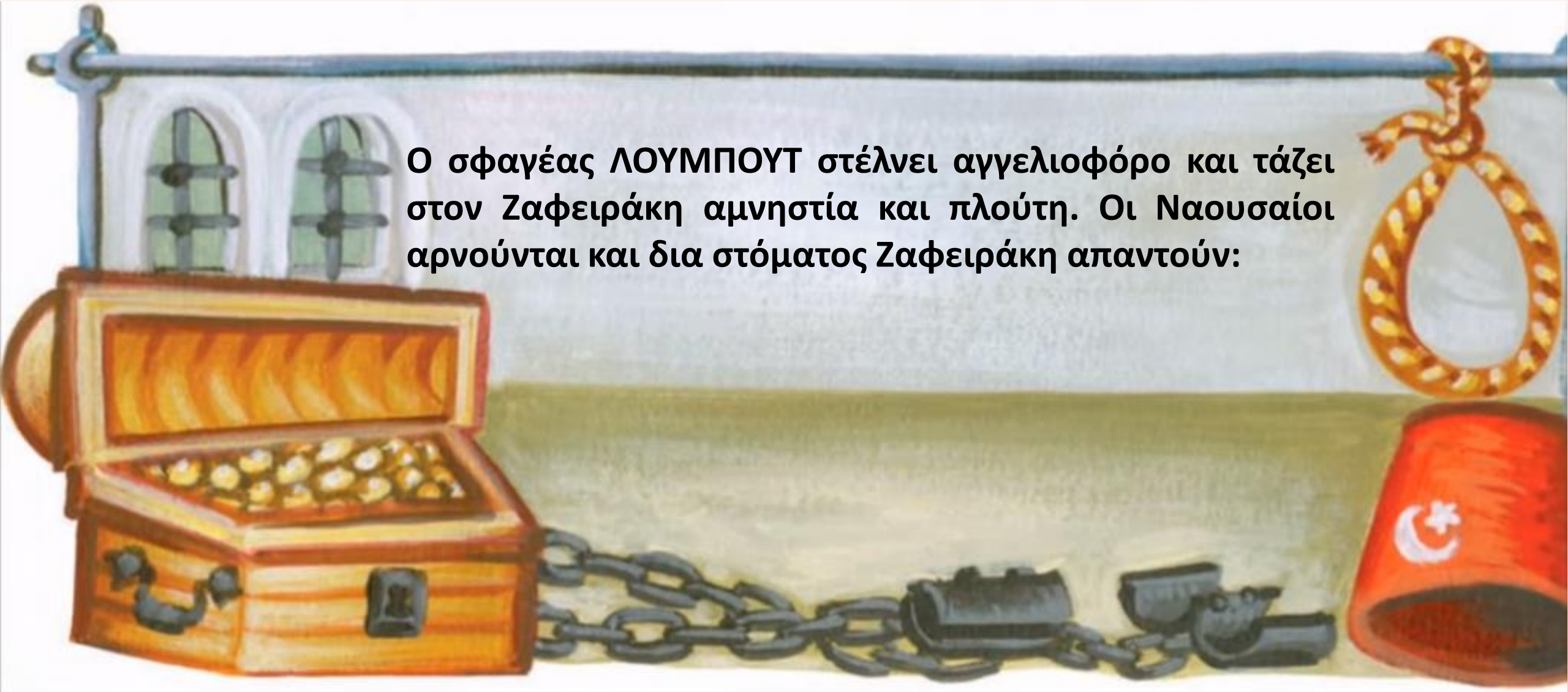


Η είδηση ότι ο ΕΜΠΟΥ
ΛΟΜΠΟΥΤ κινείται
εναντίον της Νάουσας
φέρνοντας μαζί του
18000 στρατό και πολλά
κανόνια αναγκάζει του
καπεταναίους να
επιστρέψουν στη
Νάουσα κι εκεί να
οχυρωθούν.



Η Νάουσα πολιορκείται στενά
αλλά δεν πέφτει.

Ο σφαγέας ΛΟΥΜΠΟΥΤ στέλνει αγγελιοφόρο και τάζει
στον Ζαφειράκη αμνηστία και πλούτη. Οι Ναουσαίοι
αρνούνται και δια στόματος Ζαφειράκη απαντούν:



«Μπέσα στου Αγαρηνούς δεν δίνουμε.
ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ»

«Η ΘΑ ΕΛΥΕΡΩΘΟΥΜΕ Ή ΘΑ





Δέκα μέρες βαστάει η άμυνα της πόλης. Στις 4 του Απρίλη του 1822, οι Τούρκοι μπαίνουν στην πόλη κι ο ΧΑΛΑΣΜΟΣ αρχίζει...



Ακολουθούν σκηνές αλλοφροσύνης. Η πόλη γίνεται πεδίο σφαγών και λεηλασιών από Τούρκους και Εβραίους.

Μαζί με τη Νάουσα περίπου 120 χωριά πυρπολήθηκαν.

Ο αριθμός των θυμάτων υπολογίζεται περίπου 5.000 ενώ άλλοι τόσοι κυρίως όμως γυναικόπαιδα, αιχμαλωτίστηκαν για να πάρουν τον δρόμο των σκλαβοπάζαρων.



Οι γυναίκες των τριών οπλαρχηγών εστάλησαν ως δώρο στον βεζίρη της Θεσσαλονίκης, από τις οποίες η μια γυναίκα του Γάτσου δεν άντεξε τα βασανιστήρια και τούρκεψε ενώ οι άλλες δύο επειδή δεν αλλαξοπίστησαν πέθαναν από τα βασανιστήρια.

Άλλες γυναίκες προτίμησαν να πνιγούν μαζί με τα παιδιά τους πέφτοντας στον καταρράκτη της Αράπιτσας στους «Στουμπάνους», ο οποίος κατέληγε στη λίμνη του Παλαιοπύργου, που στη συνέχεια ονομάστηκε «Μαύρο Νερό» (ή «Μαύρη Λίμνη»).